

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

A városok liszttel való
ellátása

Forrás:

Iszta

Bt

iaia x. 2i.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helység

A városok liszttel való ellátása

**Szabadjforgalom, rekvirálás
vagy gabonaáremelés?**

A Haditermény csődje bekövetkezett. Ezt előre tudta mindenki, aki a közellátás ügyével behatóan foglalkozott. Ma a helyzet az, hogy a közellátás céljaira alig néhány százaléka áll annak a gabonamennyiségnek rendelkezésre, amely például tavaly rendelkezésre állott. Szinte nevétségesen csekély ez a százalék. Mert nem haladja meg a tízet sem. Nem mintha nem volna az országban elegendő mennyiségű gabona, de mert a Haditermény Részvénytársaság adott viszonyok között képtelen eddig teljesített kötelezettségeinek további teljesítésére. Illetékes körök jól látják ezt és különböző ujtások segítségével akarnak a városok liszt- és gabonahiányán enyhíteni.

Háromféle terv van, amelyek egyikének megvalósítása várható és remélhető. Az egyik terv a gabonaforgalom szabaddátétele, a másik a rekvirálás fogantatása, a harmadik pedig a gabona árának felemelése abban a reményben, hogy a felemelt ár elő fogja csalni az eddig egészen érthető okokból tartogatott készleteket. Értesülésünk szerint maga a közlélmzési miniszter is komolyan foglalkozott a gabonaforgalom szabaddátételével, bár mindenki tudja és érzi, hogy ez a mai viszonyok között simán egyáltalában nem mehet, mert hiszen ezzel együtt járna a liszt- és kenyérjegyek rendszerének meg-

szüntetése, ami egyértelmű a mai hatósági ellátás rendszerének megszüntetésével. Ismeretesebbek azok a nehézségek is, amelyek a gabonarekquirálás útjában állanak, de viszont az is kétségtelen, hogy az ország fogyasztó közönsége aligha juthat hozzá még a leszállított fejkvótához is olyan alkalmas eszközöknek igénybevétele nélkül, amelyek a gabonát piacra hozzák. Kétségtelen, hogy a mai megállapított kétszázkoronás maximális ár, a pénzügyi mizériákról nem is beszélve, nem nagyon serkenti a gazdát gabonájának piacra hozására, az is bizonyos, hogy akár külföldi valutáris relációban, akár pedig az iparcikkek árát tekintve, ez a maximális ár nem felel meg a tényleges helyzetnek.

Egyik nagy akadálya a városok ellátatlanságának sok egyéb közismert és unomlatlan emlegetett tényezőkön kívül a falu és a város közötti nyílt ellentét. Illetékes körök éppen ezért komolyan foglalkoznak azzal a tervvel is, nem volna-e egy társadalmi agitáció célszerű, amely a falut felvilágosítaná, hogy ma nem Budapestről van szó, amely többé-kevésbé rászolgált arra, hogy a falusi kuriákról ferde szemmel nézzenek rá, hanem az országnak érdekeiről, amely ma sokkal inkább megkívánja, mint valaha, hogy mindenki meghozza érte az áldozatot, amit meghozhat.

Értesülésünk szerint a szabadjforgalom, a rekquirálás vagy a gabonaáremelés kérdése most vajudófélben van. Nem lehetetlen, hogy a megoldás a gabonaáremelés és a rekquirálás kombinációja lesz, vagyis fel fogják emelni a gabonaárakat, az állam ezen az áron fog beszerezni, de egyúttal bizonyos rekquirálási kul-

csot fognak megállapítani, úgy hogy a gazda terményének egy hányadát köteles lesz az államnak vagy az állam által erre kijelölt vevőnek kiszolgáltatni.

Ismételjük, hogy ezek az életbevágó fontosságú kérdések, amelyekre kétségkívül lesz még alkalmunk visszatérni, megoldás előtt állnak. Mi a magunk részéről azt reméljük, hogy annak a kölcsönös megértésnek, amelynek ma át kell hatnia az ország népességének minden rétegét, jelentékeny szerepet kellene játszani a helyes megoldás érdekében. Éppen ezért a társadalmi agitáció eszméjét komoly megfontolásra méltónak tartjuk.